

בחנועה הציונית, אין בו כל רוח התנגדות ושנאה לציונות. יש
חוג ליברלי "רליגיונזי" (שבת), וחוג צעירים כללי. לשניהם יש
יחס כבוד לציונות ולא"י; סי.וו.ב. עברו לפני שנה אחדים מטובי
החברים לקומוניזם. הסבה - הקשר של א"י עם האימפריליזם האנגלי,
הבורגניות של החנועה הציונית, המצב הקולוניאלי של א"י. סכנת
הקומוניזם בי.וו.ב. לדעת לובינסקי עברה, אולם היחס לסוציאל-
דימוקרטיה הוא שלילי. להיות חבר בסוציאל דימוקרטיה נחשב לדבר
מבייש בחוגי י.וו.ב. בקיי.פא.או. הציונות היא רפופה. מתעניינים
יותר בענייני האגודה מאשר בשאלות ציוניות.

ביום הראשון יהיה מחוץ לברלין כינוס של כל אגודות

הנוער - כאלף ומאתים בחורים, ונסע שמה יחד עם לובינסקי.

בשש נסע הרצפלד לורשו (הכרטיס 26,9 מרק, מחלקה ג').

ט"ו אלול
31 אוגוסט
יום ו'

לישיבתנו היום הזמין שפרינצק את וולטש. קשה לי
להפגש עם אדם זה בשקט. אני יודע אם יש עוד עתון שהרע לחנועה
הציונית כעיון של וולטש. הינדס מאמין באמת בסקריזם, וציונות
כזוג הולמת את כל מבנה נפשו ורוחו. אבל וולטש זה הוא אינטלקטואלי,
גרמני, חלוש מהחנוני היהודי הפעוט, מחימר בקירבה לפועל בארץ -
ורק יחס מחולל למפעלנו ולמאוריינו, רק אמונה מרוקנת מחכמה הכשירה

אותו להיות נושא הכלים הרוחני של הליקוידציה הציונית. זלמן
שאלהו אם יתן את רשימת ביילינסון על התקציב והנה"צ. ענה בשלילה,
כי כל הטענה של ביילינסון היא "פורמליסטיקה" - "החלטה של הוה"פ" -
מהי לגבי שליטים כון-פריזלנד וכסקר... כששמע גערה שפרינצק וזלמן
שינה קצת את טעמו והודה שלא יתכן הדבר. המשיך דברינו היה על
ההכנות לכנוס. הוא עמד על המסבר האידיאולוגי בציונות. הדור
של עכשיו - אין האידיאולוגיה הקודמת הולמת אותו. יש לדעתי הרבה
אמת בדבר. המלחמה העולמית, המהפכה הרוסית, התנועה הקומוניסטית,
כשלון הסוציאליזם בכמה ארצות, הסטריליזציה של המשטר הקפיטליסטי,
השאיפה הכללית לסגירת ונחלה, האכזבה העמוקה בהרבה תקוות, אידיאלים
וחנוקות, הצטאון לחיים מצד אחד, השנויים במצב העם היהודי, המסבר
בארץ, הכשלון של הציונות הבעל בתית, הפוליטיקה האימפריאליסטית
האנגלית, הנקלות של הצבוריות היהודית מצד שני גרמו לשנוי ערכין
עמוקים ביהדות, ליחסים חדשים לפרובלימה היהודית, לאבדן האמונה
ולהחלשת הרצון. האידיאולוגיה הציונית שנוספתה עד היום מפינסקר,
הרצל ואחד העם נחישנה ונחמעה, אין בה חשובה להמית-הנפש, לחפוש
ולסכויים של הדור החדש, ביחוד במקרב אירופה.

התנועה הציונית המחודשת צריכה להתבסס על מצוי האידיאות
המוסריות והחברתיות של תנועה הפועלים בארץ וסיכוייה ההיסטוריים,
על היעוד של אחרית הימים הגדול המחיה אותה, שיתקשר את התמורות
והמאויים ההיסטוריים הגדולים המתחוללים עכשיו באנושיות כולה ואת
לבטי הנפש של היחיד, של הנוער המתפש בימי חדש ותפקיד מתאים בחקופה
ההיסטורית שאנו עומדים בה עכשיו, הימצא בנו הכוח להתבטוי הולם

לציונותנו אנו השואפת להכשיר את האומה העברית למהפכה הפנימית שלה ולכבוש עמדה אקטיבית בחור קולקטיב ממלכתי-עצמאי בחוך המהפכה העולמית וסדר-החיים והיחסים הלאומיים והסוציאליזם החדשים שעומדים להוצר בעולמנו, ושבחוך מאמץ היסטורי זה ימצא כל צעיר בישראל בארץ ובגולה ביטוי עצמי ושדה-פעולה פורה. על שלוש שאלות גדולות עלינו לתת תשובה: מהי מטרותנו ההיסטורית, באיזה קשר היא עומדת את הפרוצסים ההיסטוריים המתחוללים באנושיות כולה, ומה היא חובעת מהיחיד ונותנת לו כאחת?

זוהי התעודה האידיאולוגית שעומדת לפנינו. כאיך גישה עומדת לפנינו תעודה פוליטית-חברתית: כיצד יוגשם מפעלנו בארץ. מה הן האפשרויות הקרובות של העליה וההתישבות העברית בארץ, מה הם האמצעים החמריים והפוליטיים ומה הוא דרך הבנין והפעלה כוחות העם. ולבסוף פרובלימה אורגניזציונית: כיצד נארגן את הכוחות הדרושים לנו, מה תהא פעולתנו בחוך ההסתדרות הציונית, ועל איזה בסיס נרכז את הכוחות החדשים שאנו צריכים למשוך אלינו ומה תהא פעולתם הממשית? הקפת משק, יצירת חרבות, קביעת סדר חברתי ובין לאומי - אשר יהלמו את הצרכים, הנטיות והמאווים של האנושיות המתחדשת - זוהי תעודת הדור. רק הגשמת הציונות תכשיר את העם היהודי בחור קולקטיב היסטורי למלא תפקיד עצמי ופורה בתעודה האנושית הזאת, בתנאי אם הציונות תהגשם בדרך העבודה.

הכשרת העם בגולה לתפקיד זה, החלצות הנוער לחנוך העם ולהגשמת עצמית, הפעלת כל כוחות העם העברי והתנועה הציונית והסוציאליסטית לשם הרחבת מפעל הבנין בארץ בדרך העבודה, זוהי תעודתנו בשעה זו.

בנין א"י העובדה מעמיד את העם היהודי בשורה הראשונה של מעמד הפועלים העולמי המתאבק עכשיו על נצחוננו בחברה וכבוש המטק והמדינה בידו ויחד עם זה בראש עמי אסיה ואפריקה החותרים להשתחררות ולהתחדשות פוליטית, כלכלית ותרבותית. חברה העובדים העברית בארץ ישראל חרים אותנו מורידתנו הפנימית, הגאל אותנו מהנקלות, העקרות, החלישות, סכנת הכליון וההתנוונות החמריה והרוחנית וחעלה אותנו למדרגה של גורם יוצר, מפרה, מהפכני, מתווה דרכים במהפכה העולמית, המעמדית והלאומית כאחת.

הסתחפותנו עכשיו במהפכה זו נקנית במהיר בריחה ממערכות העם, ההכחשות לעצמנו פרזיטיות פוליטית ותרבותית; אנו רוצים שלא רק היחיד כי אם העם יהיצב במערכות המהפכה, ההתחדשות ויצירת העולם החדש. דרך העם לאנושיות, דרך הארץ לעולם, דרך חברה העובדים למשטר החדש, דרך תרבותנו העצמית ליצירה האוניברסלית, דרך ההגשמה וההכרה העצמית למהפכה הגדולה, הכללית.

באיזו מדה נטה הקו לדרך זה בעבודתנו ובמפעלנו בארץ, וכיצד נרחיב קו זה לדרך המלך של מטרותנו האחרונה - על שאלה זו צריכים אנו לתת חשובה בהירה ומיוסדת בספר שעלינו להוציא.

תקוננו והרמת ערכו הפנימי - ע"י תקומה משקית, תרבותית וממלכתית - של העם העברי ושחופו הקולקטיבי במאמץ האנושיות כולה להקמת משטר חדש - זהו החוכן המוסרי האנושי של חנוכתנו. עלינו בספר ובקונגרס להתוות את הדרכים הריאליים להגשמת החוכן הזה במלואו ובהיקפו.